

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України
та Урядом Королівства Марокко про міжнародні
автомобільні перевезення

Верховна Рада України постановляє:

Угоду між Урядом України та Урядом Королівства Марокко про міжнародні автомобільні перевезення, вчинену 28 червня 2025 року у м. Стамбулі, яка набирає чинності через тридцять днів після отримання дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення про виконання Договірними Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання цією Угодою чинності, ратифікувати (додається).

Президент України

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
30 квітня 2026 року
№ 4870-ІХ

90 N 4870-7

**Угода
між Урядом України та
Урядом Королівства Марокко
про міжнародні автомобільні перевезення**

Уряд України та Уряд Королівства Марокко, далі - Договірні Сторони,

Прагнучи сприяти розвитку економічних і торговельних відносин, а також полегшенню перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом між двома державами Договірних Сторін та транзитом через території їхніх держав,

Виходячи з принципу рівності та взаємної вигоди, домовилися про таке:

I Загальні положення

Стаття 1

Сфера застосування

1. Положення цієї Угоди застосовуються до міжнародних перевезень пасажирів і вантажів автомобільними транспортними засобами, зареєстрованими на території держави однієї з Договірних Сторін, між територіями держав Договірних Сторін, транзитом через їхні території та до третіх країн або з них.

2. Угода не впливає на права та обов'язки, що випливають з інших міжнародних зобов'язань обох Договірних Сторін.

Стаття 2

Визначення

Для цілей цієї Угоди під такими термінами слід розуміти:

1. **Перевізник:** будь-яка фізична або юридична особа, яка має право здійснювати міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом відповідно до національного законодавства держав Договірних Сторін і яка має юридичну адресу на території держави однієї з Договірних Сторін.

2. **Пасажи́рський транспортний засіб:** будь-який автотранспортний засіб, конструкція та обладнання якого призначені для перевезення пасажирів, і який має більше 9 місць для сидіння, включаючи водія, та який є зареєстрованим на території однієї або іншої Договірної Сторони.

3. **Вантажний транспортний засіб:** будь-який дорожній транспортний засіб, а також будь-який причеп або напівпричеп, призначений для зчеплення з ним, який зазвичай використовується для перевезення вантажів і зареєстрований в державі однієї з Договірних Сторін, з повною масою транспортного засобу (ПМТЗ) понад 3,5 тонни.

4. **Транзитні перевезення:** перевезення пасажирів і вантажів через територію однієї з держав Договірних Сторін, пункти відправлення і призначення яких знаходяться за межами території цієї держави, без завантаження або вивантаження вантажів, посадки та висадки пасажирів.

5. **Дозвіл:** документ, який надає транспортному засобу перевізника держави однієї Договірної Сторони право проїзду через територію держави іншої Договірної Сторони.

6. **Квота:** кількість дозволів, виданих компетентними органами Договірних Сторін.

7. **Регулярні пасажирські перевезення:** пасажирські перевезення з визначеною частотою, маршрутом і розкладом. Пасажирів забирають або висаджують у пунктах відправлення або прибуття, а також на заздалегідь визначених зупинках.

8. **Нерегулярні пасажирські перевезення:** будь-які пасажирські перевезення, які не відповідають визначенню регулярних перевезень, наведеному вище, і які характеризуються тим, що вони призначені для перевезення груп, сформованих за ініціативою замовника або самого перевізника.

II. Перевезення пасажирів

Стаття 3 Система дозволів

Усі перевезення пасажирів автобусами, зареєстрованими на території однієї з держав Договірних Сторін, між двома державами та транзитом через їхні території, за винятком перевезень, зазначених у статті 6 цієї Угоди, здійснюються на підставі дозволу. Оригінал дозволу повинен знаходитися на борту транспортного засобу.

Стаття 4 Регулярні перевезення

1. Регулярні перевезення між територіями держав Договірних Сторін або транзитом через їхні території здійснюються на підставі дозволу після попередніх консультацій між компетентними органами Договірних Сторін.

Дозвіл видається на ім'я перевізника і не може бути переданий третій особі.

2. Компетентний орган кожної держави видає дозволи на ту частину поїздки, яка здійснюється на її території. Порядок видачі двосторонніх дозволів встановлюється Моніторинговим комітетом, створеним відповідно до статті 15 цієї Угоди.

3. Заяви на отримання дозволів на здійснення регулярних перевезень подаються заздалегідь компетентними органами Договірних Сторін. У цих заявах вказуються назва перевізника, маршрут, розклад руху, зупинки, на яких перевізник може здійснювати посадку і висадку пасажирів, а також робочий час і час відпочинку водіїв.

4. Заява на отримання дозволу надсилається до компетентного органу держави, в якій зареєстровано транспортний засіб, і який має право надати дозвіл або відмовити в його наданні відповідно до національного законодавства держави цієї Договірної Сторони.

У випадку надання згоди, цей компетентний орган надсилає заявку разом з усіма документами, необхідними для прийняття рішення про надання дозволу, до компетентного органу іншої Договірної Сторони.

Стаття 5 Нерегулярні перевезення

1. Наведені нижче нерегулярні перевезення, що виконуються з використанням транспортних засобів, зареєстрованих у країні походження транспортного засобу, не підлягають процедурі надання попереднього дозволу на території держави іншої Договірної Сторони:

- Поїздок із зачиненими дверима, при яких один і той самий транспортний засіб перевозить одну й ту саму групу пасажирів протягом усього маршруту і

повертається до місця відправлення без посадки або висадки пасажирів на маршруті, при цьому пункт відправлення знаходиться на території держави, в якій зареєстровано транспортний засіб.

- Нерегулярні перевезення, що включають поїздку з групою пасажирів туди і зворотну подорож без пасажирів, причому пункт відправлення знаходиться на території держави Договірної Сторони, в якій зареєстрований перевізник.

2. Транспортні засоби, що здійснюють транспортні операції, зазначені в пункті 1 цієї статті, повинні мати **шляховий лист** зі списком пасажирів, який повинен бути підписаним і скріпленим печаткою перевізника (якщо перевізник не має печатки, то на ньому зазначається назва транспортної компанії) на додаток до печатки компетентного органу держави, в якій зареєстровано транспортний засіб.

3. Зразок шляхового листа буде визначено Моніторинговим Комітетом, передбаченим статтею 15 цієї Угоди.

4. Шляховий лист заповнюється в країні походження транспортного засобу і пред'являється водієм на вимогу будь-якого уповноваженого контролюючого органу.

Стаття 6

Пасажирські перевезення, які звільняються від отримання дозволу

Дозвіл не потрібен для перевезення пасажирів автобусами в таких випадках:

1. В'їзд автобуса без пасажирів, зареєстрованого в державі однієї Договірної Сторони, на територію держави іншої Договірної Сторони для посадки групи пасажирів, які раніше перевозилися перевізником, що є власником зазначеного пасажирського транспортного засобу.

2. В'їзд автобуса без пасажирів, зареєстрованого в державі однієї Договірної Сторони, на територію держави іншої Договірної Сторони для заміни автобуса, що вийшов з ладу, не потребує жодного дозволу.

III. Вантажні перевезення

Стаття 7

Система дозволів

1. Перевезення вантажів, передбачених цією Угодою, за винятком перевезень, передбачених статтею 8 цієї Угоди, здійснюються вантажними транспортними засобами на підставі дозволів, виданих компетентними органами Договірних Сторін.

2. Типи попередніх дозволів:

Попередні дозволи, відповідно до зразків, встановлених Моніторинговим комітетом, передбаченого статтею 15 цієї Угоди, є двох типів:

Дозвіл на поїздку: дійсний для однієї поїздки туди і назад, термін дії якого не може перевищувати трьох місяців, починаючи з дати видачі дозволу перевізнику.

Дозвіл за часом: дійсний для певної кількості поїздок туди і назад, встановленої Моніторинговим комітетом, передбаченим статтею 15 цієї Угоди, і дійсний протягом

одного календарного року.

3. Дозвіл може бути використаний тільки перевізником, якому він виданий, і не підлягає передачі.

4. Оригінал дозволу необхідно зберігати на борту транспортного засобу і пред'являти на вимогу контролюючого органу.

5. Для кожного вантажного транспортного засобу має бути виданий дозвіл (на поїздку або за часом), який дає право на здійснення перевезення до пункту призначення і у зворотному напрямі.

6. Щороку компетентні органи Договірних Сторін обмінюються безкоштовно на основі взаємності узгодженою квотою дозволів на перевезення вантажів. Бланки дозволів повинні бути скріплені печаткою та підписом компетентного органу, який надав дозвіл.

7. Компетентні органи Договірних Сторін координують процедуру обміну дозволами.

Стаття 8 Лібералізовані перевезення

1. Система дозволів не поширюється на такі перевезення:

- 1.1) Перевезення експонатів, обладнання та матеріалів для ярмарків і виставок;
- 1.2) Перевезення транспортних засобів, тварин, різних предметів, призначених для спортивних заходів і циркових вистав;
- 1.3) Перевезення театральних декорацій і реквізиту, музичних інструментів, кіно-, радіо- і телевізійного обладнання та аксесуарів;
- 1.4) Перевезення тіл і праху померлих (поховання);
- 1.5) Поштовий транспорт;
- 1.6) Транспортування пошкоджених транспортних засобів ;
- 1.7) Перевезення бджіл та риб'ячого потомства;
- 1.8) Транспорт для гуманітарної допомоги;
- 1.9) Перевезення вантажів транспортними засобами, вантажопідйомність яких, включаючи сідельний тягач, не перевищує 3,5 тонни.
- 1.10) Проїзд автомобілів технічної допомоги;
- 1.11) Вантажні транспортні засоби без вантажу, призначені для заміни транспортного засобу, що вийшов з ладу на території держав будь-якої з Договірних Сторін.

2. Моніторинговий комітет, зазначений у статті 15 цієї Угоди, може розширити перелік видів перевезень, що звільняються від отримання дозволу.

3. У випадку перевезень, зазначених в пункті 1 цієї статті, всі документи, що підтверджують належність товару до одного з вищевказаних типів, повинні знаходитися на борту транспортного засобу.

Стаття 9 Спеціальні дозволи

1. Перевезення транспортних засобів, вага або габарити яких перевищують норми, дозволені на території держави Договірної Сторони, вимагає спеціального дозволу, виданого компетентним органом цієї Договірної Сторони. Перевізник повинен дотримуватися умов, зазначених у цьому дозволі.

На додаток до дозволу, зазначеного в статті 7 цієї Угоди, для перевезення небезпечних вантажів потрібен спеціальний дозвіл, заздалегідь виданий компетентним органом цієї держави.

2. Якщо спеціальний дозвіл, зазначений у пункті 1 цієї статті, передбачає переміщення транспортного засобу за певним маршрутом, перевезення повинно здійснюватися за цим маршрутом.

IV. Інші положення

Стаття 10 Каботажні та перевезення в/з третіх країн

1. Перевізники держав однієї з Договірних Сторін не можуть здійснювати транспортні операції між двома пунктами, розташованими на території держави іншої Договірної Сторони, якщо не надано спеціального дозволу компетентного органу цієї іншої Договірної Держави.

2. Перевізники не можуть перевозити товари між територією приймаючої держави та територією третьої держави без спеціального дозволу, виданого компетентним органом іншої Договірної Сторони.

Стаття 11 Податки та платежі

1. Перевізники держав Договірних Сторін, які здійснюють перевезення пасажирів або вантажів відповідно до цієї Угоди, на взаємній основі звільняються від податків і платежів, що діють на території держави іншої Договірної Сторони.

2. Звільнення, передбачені в пункті 1 цієї статті, не поширюються на платежі за користування дорогами, автомагістралями, мостами та тунелями, а також на митні платежі, що стягуються відповідно до національного законодавства.

3. Члени екіпажу транспортного засобу можуть тимчасово ввозити без сплати мита і без дозволу на ввезення на територію держави кожної з двох Договірних Сторін свої особисті речі та інструменти, необхідні для їхнього транспортного засобу, за винятком будь-яких товарів, що ввозяться з комерційною метою, відповідно до чинного митного законодавства, на період їхнього перебування на території держави іншої Договірної Сторони.

4. Запасні частини, призначені для ремонту транспортного засобу, що здійснює перевезення; на які поширюється дія цієї Угоди, тимчасово ввозяться та звільняються від ввізного мита і податків, а також від імпорتنних обмежень.

Невикористані або замінені запасні частини повинні бути реекспортовані або знищені у порядку, встановленому національним законодавством на території держави відповідної Договірної Сторони.

5. Паливо, що ввозиться разом із зазначеним транспортним засобом, звільняється від ввізного мита та податків, якщо воно міститься у звичайних баках, постійно закріплених виробником, розташування яких дозволяє безпосереднє використання палива як для тяги транспортного засобу, так і, у відповідних випадках, для роботи холодильних установок.

Стаття 12 **Національне законодавство**

Національне законодавство держави кожної Договірної Сторони застосовується на її території з усіх питань, не врегульованих цією Угодою або міжнародними договорами, сторонами яких є обидві держави Договірних Сторін. У разі зміни законодавства держави однієї з Договірних Сторін, компетентний орган цієї держави інформує про це іншу державу.

Стаття 13 **Порушення**

1. Компетентні органи Договірних Сторін можуть здійснювати контроль за дотриманням перевізниками положень цієї Угоди.

2. У разі порушення законодавства, що діє на території однієї з держав Договірних Сторін, або положень цієї Угоди, або умов, викладених у дозволах, компетентний орган держави, в якій зареєстровано транспортний засіб, може на прохання компетентного органу іншої Договірної Сторони вжити таких заходів:

а) винести попередження перевізнику-порушнику;

б) тимчасово або назавжди заборонити перевізнику здійснювати транспортні операції на території держави Договірної Сторони, де було скоєно правопорушення.

3. Компетентні органи, які вживають будь-який з цих заходів, зобов'язані інформувати про це тих, хто звернувся з відповідним запитом.

4. Положення цієї статті не виключають кримінальних та адміністративних санкцій, які можуть бути застосовані судами або адміністративними органами держави, де було скоєно правопорушення.

Стаття 14 **Компетентні органи**

1. Компетентними органами, відповідальними за застосування цієї Угоди, є:

- від імені Уряду України: Міністерство розвитку громад та територій,
- від імені Уряду Королівства Марокко: Міністерство транспорту та логістики.

2. Компетентні органи Договірних Сторін співпрацюють з метою вирішення будь-яких проблем, що виникають у процесі застосування цієї Угоди.

Стаття 15 **Моніторинговий Комітет**

1. З метою забезпечення належного виконання положень цієї Угоди обидві Договірні Сторони створюють Моніторинговий комітет, до складу якого входять представники компетентних органів Договірних Сторін.

2. Моніторинговий Комітет розглядає питання, що становлять взаємний інтерес у сфері міжнародних автомобільних перевезень, і вирішує будь-які спори, що можуть виникнути в ході застосування цієї Угоди. Всі питання, що розглядаються, визначаються в протоколі засідання Моніторингового Комітету.

3. Зазначений Комітет збирається на вимогу однієї з Договірних Сторін, по чергово на території кожної з них.

Стаття 16 Вирішення спорів

Будь-який спір, пов'язаний з тлумаченням або застосуванням положень цієї Угоди, буде вирішуватись шляхом консультацій між Договірними Сторонами дипломатичними каналами або шляхом проведення засідання Моніторингового комітету.

Стаття 17 Зміни та модифікації

Договірні Сторони за взаємною згодою можуть вносити будь-які зміни та поправки до цієї Угоди шляхом укладення Протоколу про застосуванню цієї Угоди. Цей Протокол набирає чинності відповідно до тієї ж процедури, яка необхідна для набрання чинності Угодою, як зазначено у статті 18 цієї Угоди.

Стаття 18 Набрання чинності та термін дії

1. Ця Угода набирає чинності через тридцять днів після отримання дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення про виконання Договірними Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання Угодою чинності.

Ця Угода укладається на невизначений термін, якщо жодна зі Сторін не припинить її дію. У такому випадку Угода втрачає чинність через шість місяців з дати повідомлення про це однією із Сторін дипломатичними каналами.

Вчинено "18" червня 2025 р. у м. Стамбул у двох примірниках, кожний українською, арабською та французькою мовами, при цьому всі тексти є рівноавтентичними. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні положень цієї Угоди, текст французькою мовою матиме переважну силу.

За Уряд України

За Уряд Королівства Марокко